

Giới thiệu Chức Nữ Bị hãm Hại

Chức Nữ Bị hãm Hại của tác giả Bạch Lộ lập Tuyết thuộc thể loại tiểu thuyết huyền huyền, hài, biến thái, xuyên tạc, nam nam sinh tử, HE... Truyện nói về toàn bộ thế giới đều biết Nguru Lang Chức Nữ kết hôn sinh con, hơn nữa có hai căn biệt thự, dẫn đầu giai cấp nông dân thường thường bậc trung, trên con đường nông dân hạnh phúc an khang.

Người xác định Chức Nữ trong lịch sử là nữ? Đầu tiên người phải xác định xem truyện mọi người kể có đúng là tiếng phổ thông theo tiêu chuẩn không, tên của ta là Chi Lữ, không phải Chức Nữ! Các người những người phờng chức nữ công này (là mấy người dẹt vãi), trình độ văn hóa càng lúc càng thấp! Uy, mầu hậu sao Người lại che miệng không cho con nói, đừng cho là con sợ bọn họ! Con là nam! Con là đóc công! Đừng cho là con không biết bọn họ ghép đôi con với Ngô Cương! Á, mầu hậu, sao người lại đuổi con xuống...

Sau đó, ta... gặp Nguru Lang trong truyện thuyết.....Mời các bạn đọc giả cùng thưởng thức tác phẩm hay này.

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Nguru Lang và con bò già bỏ trốn

Nguru Lang từ nhỏ đã có thể dễ dàng thấy được tương lai tương mạo sẽ sánh bằng Phan An, phong lưu phóng khoáng. Rất nhiều nữ hài đều thích len lén nhìn hần, rất nhiều nam nhân cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, cắn cọng lúa. Mắt xếch câu nhân, mũi thẳng dọc dừa, đôi môi căng mọng hồng nhuận. Dù là ăn mặc y phục cũ nát và chẳng vá đụp cũng không che giấu được vẻ đẹp zai của hần! Cơ mà câu này là hần nghĩ. Hần cắn cọng lúa, dắt con bò già về nhà ăn cơm. Ai, Luru Manh kia vì sao phải lấy vợ, vì sao?! Cái tên xấu như thế cũng có thể lấy vợ, vì sao ta lại vẫn còn độc thân! (Phật viết: Người còn nhỏ. Nguru Lang nói: ngày Luru Manh thành nhân là ngày ta thành niên mà! Ta cần cù chăm chỉ như thế nên bồi thường cho ta. Phật viết: ...Vậy được rồi, thế nhưng không được nuốt lời nha. Nguru Lang vui rạo rức: Xong!) Nguru Lang cầu xin qua loa trong lòng như thế, khát vọng có thể gặp được người mệnh định sẽ cướp đoạt đồng trinh của mình.

Đi dọc theo bờ ruộng rất nhanh là về tới nhà. Tại căn nhà tranh rách nát đã có khói bếp bốc lên. Nguru Lang buộc bò xong đang định mở cửa mà vào, thì ngay lúc đó, cửa bị đẩy mạnh ra đập thẳng vào gương mặt đẹp zai. Nguru Lang chỉ có thể bụng mũi ngồi xồm dưới đất tự mình đau xót.

Sau ót truyện tới thanh âm dị thường kích động. Hô, lương tâm Luru Manh rốt cuộc phát hiện nên xin lỗi ta rồi sao? Cái mặt ta bị hần đánh 15 năm, vẫn đẹp zai như cũ, thực sự là dị nhân thiên phú a. Đúng vậy, Luru Manh chỉ cao hơn Nguru Lang lúc ngồi xồm có một cái đầu khóc rống lên “Ta rốt cuộc cao hơn Nguru Lang rồi!” Nguru Lang bật người nhảy dựng lên, đang muốn lên con, lại thấy chị dâu xinh đẹp bụng bát cơm từ trong bếp đi ra “Nguru Lang tiểu đệ đã về rồi, khổ cực cho đệ. Mau vào ăn cơm đi.”

“Được, chị dâu xinh đẹp~” Nguru Lang đập Luru Manh ra nhẹ nhàng đi tới.

Trên bàn cơm, ánh mắt Nguru Lang lúc nào cũng bay sang chỗ chị dâu, nghĩ dù là ăn cơm không cũng thơm đặc biệt. Luru Manh ngồi ở ghế đặc chế ăn uống gượng gạo, chị dâu thì không ngừng quay sang nháy mắt với Nguru Lang, không ngừng quấy nhiễu muốn múc canh cho Nguru Lang, rau trong đó cũng sắp bị nguẩy tan ra rồi. Rốt cuộc không được tự nhiên ăn xong bữa cơm. Lần đầu tiên Luru Manh lại chủ động đi rửa chén, thế nhưng Nguru Lang cũng không lưu ý, nghĩ thật đúng lúc. Ân, người ta sau khi ăn xong phải đi dạo, ta là thanh niên nhiệt huyết, vậy nên phải kịch liệt hơn chút nhĩ, hưởng ứng quần chúng hiệu triệu, Nguru Lang quyết định ăn xong cơm thì như mọi khi —— nhìn tẩu tẩu, tiến nhập giai đoạn suy tưởng (Nói trắng ra là YY) (YY – yí yín = ý dâm)

Í? Vì sao chị dâu xinh đẹp lại trở nên méo mó vậy? Nguru Lang dụi dụi mắt. A, toàn thân khô nóng quá nha, Nguru Lang hơi kéo áo, có chút than thở nói “Nóng... quá...” Chị dâu không kiềm chế được, máu mũi tuôn trào. Nguru Lang kia rất là tuần tú, Luru Manh nọ thì quả thực xấu tới kỳ cục, có thể so với Vô Đại Lang! (anh của Vô Tòng, vừa lùn vừa xấu) Lại còn giống cả ở chỗ cũng đi bán bánh nướng nữa! Lúc đó ta nghĩ Nguru Lang đẹp zai vậy, ca ca hần là cũng không kém, chả hiểu vì sao, ông trời a, sao lại kém xa như vậy, rốt cuộc có phải cùng cha cùng mẹ sinh ra không đó?! Khẳng định là không phải, đến cái tên cũng không giống! Vốn chị dâu định liên hợp với Luru Manh hãm hại Nguru Lang, tranh đoạt gia sản, đuổi hần ra khỏi nhà. Thế nhưng chị dâu mua xuân được xong, lại nghĩ có thể “ăn” Nguru Lang, ngược lại đuổi Luru Manh đi, kế hoạch tuyệt diệu a! Nghĩ là làm.

Chị dâu như ác lang vô mồi, nhào vào người Nguru Lang, nũng nịu nói “Lang a, đệ yêu ta đi, cứ như thế mà muốn ta đi.”

Vậy mà không biết là trúng phải cái gì tà, chị dâu xinh đẹp trong mắt Nguru Lang quả thực xấu tới kinh dị, hần kêu thảm một tiếng “Nhèn nhện tinh a!”

“Àm!” một tiếng cửa bị tông ra. Nói như vậy nếu là vai chính, Nguru Lang nên lấy thân báo đáp, nếu là tới bắt quả tang, như vậy chính là Vô Đại Lang, nga, không phải, là Luru Manh. Đáng tiếc ta không nghĩ ra nhân vật là ai, cũng không nghĩ ra là loại tình huống gì. Vậy nên, chỉ có thể hy sinh con bò già. Đúng vậy! Con bò già trúng thưởng rồi! Nó nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của chủ nhân liền vọt ngay vào, con vật này giác quan thứ sáu rất lớn rất mạnh đó. Đã vậy, hôm nay chị dâu lại còn mặc một bộ y phục đồ thẩm, vậy là cứ thế được hưởng thụ dưới móng sắt của con bò già “Um! Chính là như vậy ~ a ~ nhẹ chút ~ nga ~ không ~ mạnh chút nữa!” Cứ như vậy, Nguru Lang quên cả việc chỉnh lý y phục bị chị dâu xé nát, mãi tới khi Luru Manh hóa đá đứng trước cửa.

(Ta nghĩ đoạn trên là em bò đang chà đạp – theo nghĩa đen bà chị dâu, còn bạn Nguru Lang đứng ngoài xem và cổ vũ ==))

Việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, Nguru Lang nói dù thế nào cũng không muốn ở nhà nữa, mà Luru Manh nói dù thế nào cũng không muốn giữ con bò già ở nhà nữa. Vậy nên phiên bản dân gian là Luru Manh đại ca và chị dâu tệt hại đuổi Nguru Lang ra khỏi nhà, Nguru Lang đáng thương dắt con bò già lưu lạc bên ngoài. A, lưu lạc ~ phiên bản yêu quái là: Nguru Lang và con bò già lâu ngày sinh tình rồi cuộc bỏ trốn với nhau~ (Lầm to! Đây không phải là vở kịch nhân-thú. Thế nhưng không có “yêu quái” thì sau lại không có “Chức Nữ” đâu~ lời vô ích!)

***

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Khúc dạo đầu của một huyết án.

Nguru Lang rời nhà được con bò già dẫn dắt tới một chỗ, chỗ đó có một căn nhà tranh rất nhỏ rất rách nát. Nguru Lang chỉ vào căn nhà tranh đó “Đây là tài sản riêng của ngươi?” Con bò già gật rồi lại lắc đầu.

Nguru Lang xoa thất lưng nhưồn mây nói “Ngươi là yêu quái hử, mau hiện hình đi, bằng không ta sẽ đem ngươi ra XXOO.”

Con bò già bắt đầu đi đánh hiện nguyên hình, rung đùi đắc ý nói “Một người còn trẻ tuổi há lại có thể thô tục như vậy?”

Nguru Lang đánh giá tuyệt sắc mỹ nam trước mặt, đột nhiên xóc áo lên “Nam? Chứ không phải là chưa dậy thì hết?”

Sau đó nhìn người trước mặt có hầu kết, vẫn không từ bỏ ý định vươn tay ra sờ soạng, thở dài “Đúng là nam, quả thật là con bò già nhà ta.”

Sau đó lại thổi thổi vào bên mặt con bò già một cách lưu manh “Cho dù thành người, ngươi vẫn là con bò bị thiên a. Cái thứ hay ho kia không liên lại được a, mau biến ra cho ta xem. Ha ha...”

Con bò già bị chọc giận tới toàn thân run rẩy, ngồi trên cỏ che mặt khóc “Bảo bối của ta làm sao có thể biến lại được, đều tại các ngươi... đem của ta...”

Nguru Lang vỗ vỗ vai con bò già, ngoáy lỗ tai “Được rồi, vở kịch tình cảm của con bò già đến đây xong xuôi, sau đây là phần quảng cáo, ai quan tâm tới một hồi xuân của con bò già thỉnh bấm điện thoại gọi tới 10086.” Sau đó một mình đi vào trong nhà tranh, để lại con bò già mục trừng khẩu ngốc.

Con bò già chạy ào vào trong nhà, nắm lấy áo Nguru Lang “Ngươi không sợ ta sao? Ta là yêu quái a!”

Nguru Lang từ từ nhắm hai mắt lại, há mồm nói “Ai nha nha, ta sợ lắm, sợ nhất là nhân yêu á!”

“Ai là nhân yêu?”

“Ai trả lời thì là người đó. Ngươi nhìn bản thân ngươi mà xem nhân chẳng ra nhân yêu chẳng ra yêu, chẳng phải là nhân yêu sao?” Nguru Lang nhún nhún vai, trong lòng nói thầm: Lại còn đẹp như thế, không câu dẫn người ta thì ra ngoài cũng bị người cướp sắc a? Đáng đời!

(nhân yêu là cái thể loại ông a ông ọ, hay QT thì là “gay” á, bạn ý nói “nhân không ra nhân yêu không ra yêu” (người không ra người yêu quái cũng chẳng ra yêu quái) => là nhân yêu = gay)

Con bò già thành thật “Vậy ngươi không sợ ta báo thù sao?”

“Báo thù? Báo thù gì? Thù bị thiên? Sặc, ngươi là bò già tuổi chắc cũng rất lớn rồi nhì, sao còn không nghĩ thông mà thăng thiên đi a, đến thiên kiếp cũng chưa trải qua. Cũng trưởng thành rồi sao còn cố chấp thế hả!” Nghiêm nhiên lại có giọng điệu bảo ban.

“...” Hết nói nổi, vì sao đến một câu cũng không thể nói lại hử? Ai bảo ngươi là con bò già.

“Không có việc gì thì rút khỏi người ta ngay, để cho người khác thấy lại hiểu lầm ta có sở thích kỳ quái là không ổn đâu nha.” Một cước đá văng con bò già.

Nguru Lang rất tức giận, bởi vì con bò già lại còn có bất động sản (WTF? Tư tưởng tân tiến quá!), mà bản thân mình là người thì lại không có. Sao lại so người với yêu, với người chết nhì? Thiên lý ở đâu? Từ giờ trở đi phải bóc lột sức lao động của con bò già mới được. Nguru Lang hoàn toàn không sợ con bò già xuất thân là yêu quái trái lại chỉ nghĩ tới sức lao động ắt không tệ. Vậy là giai cấp bóc lột cũng bắt đầu xuất hiện từ thời khắc này.

Lại nói tới một nơi khác, nam diễn viên chính Chi Lữ của chúng ta đang làm gì nhì? Chúng ta hãy vận dụng đội chó đặc vụ của thiên đình đi xem chút.

Trong một xưởng dệt nho nhỏ trên thiên đình, có bảy vị nữ công nghệ đang vội vàng đẩy nhanh tốc độ. Sản phẩm của các nàng sắp xuất hiện ở khắp nơi trên thiên đường phương Tây, tuy rằng giá sức lao động ở Trung Quốc giảm làm ảnh hưởng tới thiên đình, nhưng đã có cuộc vận động chống phá giá tạm

thời. Sức mạnh của nhân dân Trung Quốc là rất vĩ đại! Ngành dệt trên thiên đình vẫn tiến hành đầu vào đầu ra như cũ, thậm chí xuất khẩu ra ngoài không gian. Đây là xu thế không thể ngăn cản a.

“Vi sao một cô em đẹp như ta phải đứng ở nơi âm u ẩm ướt thế này để canh củi a, lẽ nào mẫu hậu đổ kị ta thiên sinh lệ chất, sợ ta đoạt mất danh tiếng của bà?” Đại tỷ than thở. Rõ ràng đây là một phân xưởng sáng sủa nhất thiên đình, thông gió cũng tốt nhất, chẳng âm u ẩm ướt ở đâu cả...

“Đúng vậy, chúng ta nhẽ ra phải đi thi hoa hậu thế giới a. Hoa hậu Hồng Kông bây giờ thực sự là càng lúc càng không hợp mốt. Còn có thể nghe những người tới đó hô hoán mỹ nữ về nhà đi.” Nhị tỷ gật đầu phụ họa.

“Ừm ừm! Hàn Quốc thì toàn sản xuất hàng giả —— mỹ nữ dễ nhìn toàn là giả đấy (còn đây là dung nhan trang điểm), ai dám mua mỹ phẩm họ làm nữa a. Nhẽ ra phải để chúng ta đi chụp ảnh quảng cáo!” Tam tỷ có chút kích động. Chắc gần đây xem hơi nhiều phim Hàn Quốc...

“Mỹ có Hollywood, Ấn Độ có Bollywood, chúng ta có Chinawood*, hẳn là phải đi trợ giúp một chút nhì.” Tứ tỷ bắt đầu soi gương chỉnh trang.

(Cái Chinawood này các bạn Tàu viết là ‘Hoa lai ồ’ tức là Tàu-lywood, chắc vậy :>)

“Mẫu hậu nợ tiền lương của chúng ta lâu lắm rồi...” Ngũ tỷ làm một phép tính nhỏ “Lúc nào kết toán a, tiền thưởng cuối năm bao nhiêu a, ngày nghỉ a... Bà rốt cuộc có đọc Quyền bảo hộ người lao động không đó?”

Lục tỷ móc ra quyển《801 bí nữ》số mới nhất, hai mắt tỏa sáng “Tin mới đưa, Ngô Cương và thỏ con tôi qua đã hẹn hò dưới cây nguyệt quế... (tình lực, không thích hợp với nhi đồng), Hằng Nga muội muội su tâm.” Mọi người nhất thời lặng ngắt như tờ, sau đó cướp lấy xem. Tiếng kêu thán thiết liên tiếp vang lên.

“A, không thể nào, ta ra sức là vì thất đệ Chi Lữ của chúng ta với Ngô Cương a. Ta còn đặc biệt mạo hiểm lên mạng bỏ phiếu a!” Đại tỷ chịu phải đã kích cực lớn.

“Đúng đó, ta còn phát động quần chúng, lặn lội một chuyến xuống địa phủ tìm mấy con quỷ đi bỏ phiếu!” Nhị tỷ không thể tin nổi. Nhưng người quên là ‘Không ai nghe lời người chết nói’, tục ngữ nói hết câu này tới câu khác về ‘chuyện ma quỷ’ chính là đạo lý này đây.

Những người khác đều nắm cổ tay thờ dài, quyết định áp dụng hành động, cho Hằng Nga muội muội đám phối Ngô – thỏ với nhau một cái đã kích trầm trọng. Ngô – Chi với nhau mới là vương đạo! Tuy rằng bọn họ cũng có manh nha chuyện nhân thú, nhưng này phải xem đối tượng nhá, vậy nên mới xảy ra sự kiện đi tắm, đáng tiếc, diễn viên sai. Cái này nói sau.

“Các tỷ đang làm gì?” Gầm lên giận dữ chặn đứng dòng YY vô hạn của sáu tiên nữ. Vì sao lại chỉ có sáu tiên nữ, không phải là bảy tiên nữ sao? Xem kia, đó không phải tới rồi sao – tiêu thất tiên nữ Chi Lữ. Mối hồng răng trắng, đôi mắt phong tình vô hạn, điển hình cực phẩm tiêu thụ, mặc nữ trang thì vượt qua cả tứ đại mỹ nhân, mặc nam trang mọi người cũng chỉ cười nói “Sao, thay đổi gu trang phục rồi hả? Hóa ra nữ trang hết rồi sao? Chúng ta lập tức sản xuất, tìm nhà thiết kế mới may đo theo yêu cầu của người.”

Chi Lữ cũng không phải như mọi khi không nói gì, tìm lắm người đi hỏi sáu vị tỷ tỷ nữ lang “Ta rốt cuộc thế nào mới chứng minh được ta là nam?”

“Rất đơn giản a, chạy khóa thân a, tốt nhất là khóa thân chạy tới mặt trăng.” Sáu tỷ tỷ trăm miệng một lời, kỳ thực các nàng muốn xem chính là Ngô Cương và Chi Lữ XXOO đó mà.

“Đệ không biết a, Ngô Cương ca ca của đệ bị con thỏ Hằng Nga nuôi đoạt đi mất rồi!” Tam tỷ nắm tay Chi Lữ lắc qua lắc lại.

“Liên quan *** gì đến ta! Các tỷ rối rắm quá, ngay cả một con thỏ con thuần khiết cũng không buông tha! Ta sao ta lại có những tỷ tỷ như thế này hả!” Chi Lữ xoe móng vuốt.

“Ai bảo, là Thỏ ngọc giả thuốc a, chỉ có thể là nam, mới có thể giờ lên cái mà đến Ngô Cương cũng không thể giờ lên kia.” Tứ đi đi dạo một ngày ở Nguyệt cung tận mắt nhìn thấy khiếp sợ không ngớt.

“Cái đó có liên quan gì tới việc có phải nam nhân hay không?”

“Hằng Nga chỉ từng nghiên cứu thỏ đực, còn đây là lưu manh thỏ, đại lực thỏ, dụ thụ thỏ.” Ngũ tỷ bình tĩnh nói.

Không đợi Chi Lữ mở miệng, lục tỷ lấy bản kế hoạch ra, lời lẽ nghiêm khắc nói “Sự tình đã tới nông nỗi này, chúng ta hiện tại đi xuống tắm rửa chuẩn bị một chút.” Hướng các tỷ tỷ nháy mắt, sấm rền gió cuốn cứ thế lạng xuống, để lại Chi Lữ còn hóa đá-ing (đây là nguyên văn!)

Vì sao đột nhiên chuyển sang chuyện đi tắm? Là xuống nhân gian? Chi Lữ phản ứng không kịp (chậm tiêu quá =), một lúc lâu sau mới vỗ trán thật mạnh, kêu thán thiết “A, lại xiêm áo một đạo, các nàng lại muốn trốn việc!”

“Đúng... a...” Mẫu hậu đột nhiên hiện ra từ phía sau Chi Lữ. Chi Lữ kêu thán một tiếng “Trình tử a!”

“Con của ta, sao con lại thả cho các tỷ tỷ hạ phạm a, con không biết chúng nó sẽ gây họa cho nhân gian sao?” Tây Vương Mẫu giậm chân bình bịch “Ta hy sinh con cho các tỷ tỷ YY mới có thể bảo trì an bình nhất thời ở thiên đình, tuy rằng các nàng đến Nguyệt cung ngoài không gian cũng không buông tha, thậm chí liên hợp với Hằng Nga ý đồ gây hại toàn vũ trụ...” Hai mắt Tây Vương Mẫu như máy quét lướt qua người Chi Lữ, lấy tinh thần hy sinh cá nhân vì tập thể một cước đạp Chi Lữ hạ phạm. Chi Lữ lại xiêm áo một đạo. Tây Vương Mẫu, Người xác định không phải đang đem con mình đẩy vào hố lửa đấy chứ?

(Hừm cái ‘bài liễu nhất đạo’ QT dịch là ‘xiêm áo một đạo’ == khó hiểu quá nhưng ta nghĩ chắc là ám chỉ việc “bay” xuống trần á)

***

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Sự kết hợp trong truyền thuyết.

Tới lúc xảy ra vụ án còn dư dả thời gian. Nguru Lang thân là động vật giống đực bình thường đã trưởng thành, đối mặt với một con bò già đã bị thiến, hẳn tuyệt đối là không đủ thỏa mãn. Vậy nên hẳn chỉ có thể...

“Ha... a... a da...”

“...Nguru Lang a, ta van ngươi ngươi có thể đừng có phát ra cái loại âm thanh này nữa được không?” Con bò già bởi vì hiện tại đang ở hình dáng bò nên không nhìn ra được biểu tình thế nào.

“Hừ, tịch tịch khó nhịn, tịch tịch khó nhịn~” Nguru Lang rên rỉ sáng khoái “Nếu như không sờ sao lại biến lớn thế này được.” Hóa ra Nguru Lang là đang DIY (do it yourself – tự sướng nga~) Sau đó quay sang đối mặt với con bò già đạt tới cao trào.

Cỏ con bò già ăn giờ phun ra toàn bộ, nói bò có bốn khoang dạ dày, vậy nó phải phun tới khi nào nhỉ, hơn nữa lại càng thêm chán ghét cái người nào đó, xem này, chắc chắn, bắt giác lại nghĩ tới người nào đó, bằng không sẽ không công người nào đó tới chỗ mình ẩn thân.

“Ngươi thật đúng là đói khát, mỗi ngày đều kêu thế này, ghê tởm” Không biết là lỗi tại bò không tốt hay là tiếng phở thông của Nguru Lang không đạt tiêu chuẩn, một câu vừa ra khỏi miệng liền khiến Nguru Lang cười lớn, hoàn toàn mất hết tư vị cao trào.

“Thân là nam nhân bình thường không có tính bầu bạn là chuyện rất thương cảm, ngươi thân là súc sinh đã bị thiến, sao có thể lý giải cảm thụ của ta, vậy nên nam nhân và nhân yêu là không thể câu thông a.”

“Hừ hừ... Sao ngươi cứ phải chọt vào chỗ đau của ta vậy? Ta tuy rằng đã bị thiến, thế nhưng cũng từng là một con bò đực bình thường, cũng từng có mùa xuân cuộc đời, cũng từng phong lưu. Vậy nên những năm tháng đói khát như ngươi ta cũng làm đầy ra rồi, thật đúng là chúng sinh khó quên a.” Con bò già bắt đầu rơi vào hồi ức ngọt ngào, xem biểu tình phóng đảng kia là biết. Đúng là làm bò tới cảnh giới rất cao rồi a.

“A.” Nguru Lang chống má nhìn con bò già “Nếu như ngươi là bò cái thì tốt rồi.”

Con bò già hoàn toàn lâm vào một hồi ức thống khổ nào đó, thiếu chút nữa miệng sùi bọt mép “Ta còn đang định nói một chuyện ngươi thấy hứng thú a, là chuyện về nữ nhân.” Lập tức lảng sang chuyện khác.

“Nga?” Nguru Lang tinh thần tỉnh táo bắt đầu cười bí ối.

“Ta tối hôm qua mơ thấy một đám mỹ nhân tới bờ sông ở chân núi tằm, sông sông động động~”

“Thật là TMD hèn mọn, ngươi không có xuất tinh trong mơ chứ hả. Sai, ngươi là súc sinh đã bị thiến rồi, không còn cái công năng đó nữa.” Nguru Lang khinh thường nhìn con bò già, tiểu gia ta cũng không phải chưa gặp qua loại tình huống này. Chắc chắn con bò này cũng thực hoảng, gọi nó là con bò vừa hoảng vừa lão đi.

(TMD là một câu thô tục nga~ cho vào câu để nhấn mạnh như kiểu ‘damn’ ý==

‘Hoàng’ là màu vàng vừa có nghĩa là đòi trụ, nhưng ‘hoàng lão ngư’ là ‘con bò già’ :’>)

“Uy uy, ngươi có còn nghe hay không đó.” Con bò già có chút mất kiên nhẫn.

“Không phải là ngươi gọi ta tới để nghe ngươi kể mộng xuân đấy chứ hả, có ý gì? Hơn nữa, vì sao ngươi không mơ là một đám bò cái đi tằm?”

Nguru Lang ngoáy ngoáy lỗ tai.

“Của yêu quái gọi là mộng kiến, có thể thấy được thời gian tới, dự đoán tương lai của địa cầu. (lầm to!) Lần này vì tính phúc (hạnh phúc trong việc xxx :-“) của ngươi và thần thoại sau này được người dân truyền tụng, ta lần này phá lệ mở thiên nhãn cho ngươi nha, không thu bất cứ phí tổn gì.”

“Nga? Nói mau nói mau!” Nguru Lang bắt đầu hứng thú, thúc giục.

“Đừng gấp mà, hôm đó sẽ có bảy tiên nữ tới tằm, ngươi chỉ cần trộm một bộ y phục màu trắng là được. Nàng không có y phục đương nhiên sẽ lưu lại.

Đến lúc đó người có thể. Hắc hắc hắc~” Con bò già bắt đầu nháy mắt với Ngu Lang.

“Nga, thì ra là thế.” Ngu Lang cười phóng đảng, rất giống playboy (=) đang đùa giỡn con bò già “Nhưng vì sao phải là màu trắng?”

Con bò già dùng khuỷu chân đẩy đẩy Ngu Lang, nhân thân quét về phía dưới “Mỹ nữ mà, một thân hàng hiệu a. Thiên cơ bất khả lộ.”

Không phải người cũng đã tiết lộ rồi sao? Ngu Lang nghĩ vậy. Kỳ thực con bò già không hề tiết lộ thiên cơ, không biết nó rốt cuộc là có năng lực biết trước hay là có năng lực trả thù đây, nói chung cũng đã hoàn thành bước đầu tiên trong sứ mệnh.

“Được, cảm tạ, tạ thế xong ta sẽ vì người làm trâu làm ngựa, ta phải nhanh nhanh đi làm mặt nạ dưa chuột.” Ngu Lang bỏ đi trước.

“Nhớ kỹ phải làm bò sữa quanh mình a, đừng làm bò cái bình thường a!”

Ngu Lang hoàn toàn không nghe thấy lời con bò già nói.

Hay lắm, mọi người đã đến đông đủ, đại gia ngồi sô-pha đi, đem băng ghế ra đây, bắt đầu phạm án đi.

Sáu vị tiên nữ chuẩn bị sắp xếp. Lão đại hỏi “Đã nói với Ngô Cương chưa đấy?”

“Nói rồi, chỉ cần chúng ta rút hết y phục của Chi Lữ, ném vào khu rừng đối diện, nó sẽ phải đi tìm, sau đó... muahahahahah. Chúng ta chuẩn bị cho tốt xem đông cung đồ tại hiện trường đi thôi.”

Đột nhiên một vết xẹt qua chân trời, Ngu Lang chạy vội tới, chúng tỷ tỷ chuẩn bị cởi y phục.

“Các vị tỷ tỷ thỉnh mau mau quay lại xướng dệt thiên đình!” Chi Lữ tay áo bay bay, rất có vẻ tiên gia. Sau đó thấy lửa thể của tỷ tỷ thì xấu hổ đỏ mặt xoay người đi, kỳ thực các nàng mặc chính là trang phục VIP do hiệp hội đam mỹ Nhật Bản phát cho, để thỏa mãn cho những đam mỹ lang đói khát, đặc biệt chế tạo biến hình y, có thể đổi nam biến nữ, thích thế nào biến thế nấy. Tiểu tử này cũng quá e thẹn đi.

Thời cơ chín muồi, sáu nữ lang bỏ nhào tới xé bỏ y phục của Chi Lữ, chợt nghe chi Lữ nhắm mắt kêu thảm thiết “Phi lễ a, vô nhân tính a, các tỷ thật là đói khát, đến đệ đệ cũng không buông tha. Ta rốt cuộc biết ý đồ của các tỷ rồi. Đây là loạn luân a, thiên lý không dung a. Tuy rằng ta không ngại hậu cung a.”

Tất cả sắp xếp xong, đại tỷ nắm y phục rách nát của Chi Lữ ném sang một bên, chợt nghe thấy một tiếng ‘A’, chúng nữ lang biết, Ngô Cương đã tới, chuẩn bị tìm địa điểm đẹp ngồi xem. Lúc sắp đi còn thảo luận:

“Thất đệ vừa mới nói gì?”

“Không biết, hình như nó nói muốn có hậu cung.”

“Trời a, thật có dã tâm, nhưng mà các tỷ tỷ sẽ thỏa mãn nó, chỉ sợ nó ăn không tiêu a.”

“Lần sau chọn ai a?”

“Na Tra?”

“Oa, luyện đồng a, tốt.”

Lúc này Na Tra nổi lên một thân da gài.

“Đưa nào ném đồ lung tung thế này hả, sao chẳng có ý thức bảo vệ môi trường gì cả.” Ngu Lang trên đầu bị y phục của Chi Lữ phủ lên, dưới chân giẫm phải Ngô Cương đã hôn mê, đột nhiên xông ra, dọa Chi Lữ nhảy dựng.

Lúc này ở trong mắt Chi Lữ: tên này thật là thô bỉ, vì sao trên đầu lại phủ y phục của ta? Hay là nội y đạo tặc?

Trong mắt Ngu Lang: Mỹ nữ che che giấu giấu, mặt mang ngượng ngùng. Bắt đầu chảy nước bọt.

“Cho ta mượn cho ta mượn một đôi tuệ nhãn đi~” Ngu Lang bắt đầu hát “Xin hỏi phương danh? Tại hạ Ngu Lang.”

Trên trán chi Lữ bắt đầu nổi gân xanh, cái tên ngu ngốc này lại tưởng ta là nữ nhân! Ta cho hắn đẹp mặt! Lại còn Ngu Lang, vừa nghe đã biết không phải người đáng hoàng, giống mấy tên mặt trắng bị người ta bao dưỡng, tức giận đáp “Chi Lữ.”

Ngu Lang ôm lấy Chi Lữ “Thân ái, chúng ta hẳn là nên lãng mạn chút, hay là hát đối a, người hẳn là xướng: nào nào nào, ta là một kỹ nữ, kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ...” Ngu Lang bật người lui ra phía sau mấy thước.

Hét lớn “Ta là một hảo thanh niên công bằng chính trực, không đi tìm kỹ nữ.”

(kỹ nữ đọc là jì nǚ :)))

MK, người thiên đình tổ chất đã rất thấp rồi, gọi Chức Nữ, còn cái tên này dám gọi lão tử là kỹ nữ? Hai tay tóm lấy bàn tay Nguru Lang đang hướng xuống hạ thân mình sờ soạng “Ma quỷ, ta là Chi Lữ, còn nữa ta là...” Đoạn sau Chi Lữ còn chưa nói ra, đã phát hiện Nguru Lang cười to “Thật là, sợ đến nỗi tiểu tâm can của người ta cũng phi bình bịch đây này. Người thật đáng ghét nga~ bảo bối như thế chủ động a, chỉ cần không phải kỹ nữ thì tốt rồi, ta đến đây, thân ái a.” Sau đó liền hôn Chi Lữ, giờ trò, đánh đã chiến trong dòng sông.

“Oa, thằng kia là thằng nào?”

“Mặc kệ, đáng về cũng không tệ lắm nha. Nam nhân chính là phải năng suất.”

“Àn, vừa gặp mặt đã H hơn nữa xem ra kỹ thuật có vẻ không tệ, Chi Lữ đến giờ không còn khí lực mà nói nữa.”

“Hóa ra thiên mệnh của Chi Lữ cũng không phải Ngô Cương a, quên đi, đệ tử này ta thấy được.” (đệ-tử = chồng của em zai :-“)

“Khéo mà đoạt được Ngô Cương thì thiên hạ thống nhất không biết bao nhiêu năm rồi, đem hân cho con thô kia đi.”

“Oa, mau xem, chiêu đó thật là mạnh a, nga, máu mũi của chúng ta.”

***

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: “Chức Nữ” bị bán

Chi Lữ rất căm tức, dám thương ta? Hừ hừ, lão tử phải cho người mang thai! (trọng điểm không phải cái này mà, không phải đã ám chỉ người trời định là thụ sao?) Khí thôn sơn hà “Phật sơn vô ảnh cước!” một phát vào bên cạnh sườn. Vậy mà Nguru Lang thuận lợi giơ chân Chi Lữ lên tránh né, rồi tiếp tục hôn, khiến cho Chi Lữ một trận run rẩy. Nguru Lang một mạch ra khơi bắt cá, Chi Lữ không chịu nổi rên nhẹ một tiếng, Nguru Lang liền không kiềm chế được hô to “Mau sử dụng Song tiết côn!” cứ thế lung tung xông vào.

Cửu âm bạch cốt trảo của Chi Lữ cắt lên một tầng da của Nguru Lang, bọn họ đồng thời rên rỉ “Hm...m... ha...a...”

Khúc ca đó là ‘Song tiết côn’ bản của Nguru Lang, kỷ niệm lần đầu tiên cùng Chi Lữ gặp nhau. Sau này sáu tỷ tỷ của Chi Lữ lúc làm việc cũng hát bài hát đó “Mau sử dụng Song tiết côn, um um ha ha.” Cuối cùng lưu truyền rộng rãi, làm cho Chi Lữ phải lãnh nạn tới sao Chức Nữ.

“Chưa đến Song tiết côn?” Hai người ngừng lại, Nguru Lang quan tâm chờ Chi Lữ thích ứng, kỳ thực là sợ bị vợ cào rách thịt, cuối cùng chỉ còn lại xương! Chi Lữ hỏi vấn đề này (Vì cái khi gì người lại lưu ý cái này? Thật đúng là rất nhanh liền tiến nhập trạng thái cực phẩm tiểu thụ)

Nguru Lang vuốt ve bụng Chi Lữ, hôn lên cổ y, lưu lại vô số dấu hôn màu hồng, sau khi nghe được âm thanh lại đẩy đẩy về phía trước, khiến Chi Lữ hư nhược vô lực, rồi cười xấu xa nói “Biển rộng mệnh mỏng của bảo bối nuốt cả song ngư hoàn (2 viên tròn tròn nga~) cực lớn của ta, người thấy sao?”

Kéo tay Chi Lữ lên định cho y nghiệm chứng một chút, thế nhưng Chi Lữ gằm như sư tử “Bài son đào hải!”

Nguru Lang cũng được truyền thống Trung Hoa hun đúc lớn lên, tuôn ra một câu “Quý hoa điểm thủy!”

Chi Lữ chỉ có thể mặc người hiệp đáp, thờ gấp liên tục.

Sáu tỷ muội phía sau thở dài nói “Thằng này được, đáng tiếc nhẽ ra phải gọi là ‘Cúc hoa điểm thủy’, thất đệ nhất định sẽ cảm động tới khóc rống lên ý chứ!”

Nhưng chuyện sau đó chứng minh thực tế vì sao Nguru Lang không kêu ‘Cúc hoa điểm thủy’, đó là sự kiện đại ô long, làm sâu sắc ‘tình yêu’ của Chi Lữ với Nguru Lang.

“Bảo bối có thích dựa-leo của ta không?” Nguru Lang đã hoàn toàn hóa thân thành sắc lang, ác chất hạ lưu mà hỏi thăm. Chi Lữ không còn phân nổi đông tây nam bắc, bị Nguru Lang cưỡng hết lần này tới lần khác, vô lực trả lời. Nguru Lang rất thỏa mãn với kết quả này. Sáu tỷ muội cũng rất thỏa mãn, các nàng đã ghi hình toàn bộ quá trình, cuối cùng ra DVD-BOX, drama CD, số lượng phát hành nhiều vô cùng, cũng thành được một cái tâm nguyện nho nhỏ của Nguru Lang (tâm nguyện gì? Nói sau)

Trời rớt cuộc cũng sáng, ngoại trừ Chi Lữ, tất cả mọi người thấy mặt trời mọc, a, neho neho mắt, thần thái sáng láng nhìn thái dương vàng rực rỡ cảm thán : cuộc sống thật tươi đẹp. Có thể hay không để ta chết đi sống lại hưởng thụ khoái cảm này, chết đi sống lại... (lặp lại rất nhiều lần, tỉ dụ của lòng tham không đáy) Nguru Lang ôm bảo bối, đột nhiên ý thức được mình đối đãi thô từ mình như thế rất không thỏa đáng, hướng chi lại còn là nữ giới. Đúng vậy, Nguru Lang lúc ăn tươi nuốt sống đối phương xong rồi vẫn không nhận ra đối phương là nam! Đây là tiêu công tri độn ngu ngốc nhất trong lịch sử. Hân cần thận xoay người Chi Lữ lại, đột nhiên sao Hỏa tông vào đầu, mỹ nữ biến thành khủng long, chàng xuân bay tới hôn một cái...

Nguru Lang kêu thảm một tiếng “Gi? Không lẽ là phiên bản của hoàng tử ếch biến hình? Vợ ta biến thành nam rồi?” (Ngươi cho rằng ngươi là hoàng tử ếch đấy à?)

“Hà?” Sáu tỷ muội không thể tin nổi vọt ra, không tưởng tượng nổi Nguru Lang là thắng, càng khó tin chính là ăn xong rồi mới biết mình được ăn cái gì, như thể một người gặm táo phát hiện đã ăn sống nửa con sâu vậy. Chỉ có điều bị ăn là người mà thôi.

Con bò già bị lãng quên dự cảm được chuyện không hay, rất có nghĩa khí mà bỏ trốn.

“Ngươi có quyền giữ im lặng, nhưng bất cứ điều gì ngươi nói có thể trở thành bằng chứng chống lại ngươi trước tòa.” Ba tỷ tỷ yêu thương mặc thêm y phục cho Chi Lữ, ba người khác đồng loạt tóm lưng Nguru Lang “Chúng ta tố cáo ngươi tội xâm phạm tình dục nhi đồng, ngươi có thể tìm luật sư, nhưng chúng ta đã ghi hình lại toàn bộ quá trình phạm tội của ngươi.” Sáu tỷ muội quyết không bỏ qua cho nguru Lang, đầu liên là liên quan đến tính phúc của đệ đệ nhà mình, thứ hai là bề-cong một thắng nam đã hưởng qua tiên, các nàng là rất chờ mong, rất tự tin. Các nàng cho tới giờ chưa từng giặt dây thắng nam, mà đối với đệ đệ của mình, chỉ là hun đúc một cách ‘thích hợp’ mà thôi. Các nàng kỳ thực rất nhân từ.

Nguru Lang không thể tin nổi, nhưng thấy chết không sờn, chỉ vào sáu mỹ nữ đột nhiên xuất hiện nói “Sao các ngươi biết hẳn là nhi đồng? Vóc người này, nhìn thế nào cũng không giống. Các ngươi xuất hiện cũng quá trùng hợp nha, không phải là có kế hoạch từ trước chứ hả? Cẩn thận ta đi tố cáo các ngươi nga.”

Tiểu công này lại còn chối quanh, chẳng lẽ có đặc tính phúc hắc công? Nhưng vì cái quái gì mà tận giờ này mới phát hiện Chi Lữ là nam?? Lẽ nào đến khóa thân cũng khiến người ta quên mất thằng bé là nam? Thật cường đại nha. Sáu tỷ muội bày ra tư thái ngự tỷ, đồng thời hừ lạnh “Nó ngày hôm nay mới trưởng thành, nhưng lúc ngươi phạm án nó còn là vị thành niên (lừa ai a, dóc quá nha), chúng ta chính là tỷ tỷ của nó!” Lấy thịt đè người “Chúng ta mặc kệ ngươi thế nào, phải chịu trách nhiệm của một người đàn ông, không thì phải chịu sự trừng phạt của thiên đình!”

OMG! Hóa ra là người thiên đình a, quả nhiên là không thể trâu vào a, trèo cao thực sự khó ngang với lên trời. Hôm nay ông trời thương ta, phát đạt rồi. Ân, đáng về cũng không tệ lắm, tiếc là không thể đẻ trứng a. Nguru Lang tính toán một chút, thoáng chần chờ “Ta... ta sẽ chịu trách nhiệm, thế nhưng ta... chặt đứt hương hỏa a, vô hậu vi đại, ta không muốn làm đứa con bất hiếu.”

Trong mắt sáu tỷ muội đột nhiên phát sinh quang mang quý dị, âm hiểm cười “Cái này đơn giản, chúng ta sẽ không bạc đãi ngươi đâu, chút lòng thành mà thôi, ha ha ha.” Không ngờ còn khuyến mãi thêm cả sinh tử nữa. Kêu Nguru Lang cẩn thận ôm lấy Chi Lữ, bắt đầu nghiên cứu thân thể Nguru Lang:

Đại tỷ: “Uy, ngươi tên là gì?”

Nguru Lang cười “Tiên nữ tỷ tỷ, tại hạ Nguru Lang.”

Sáu tỷ muội mắt lóe sáng: tên rất hay, về nở một Nguru Lang điểm, về phần công dụng bàn sau.

“Nhà ngươi còn có ai?” Nhị tỷ nhìn Nguru Lang.

“Tại hạ lẻ loi một mình.” Nguru Lang cười kiểu động vật vô hại. Chuyện về ca ca, chị dâu đã sớm là của tám trăm năm trước rồi.

Cái này không tệ, không ai quấy rầy bọn họ, có thể thỏa thích làm những chuyện muốn làm. Hắc hắc, chúng tỷ muội cười về mặt dâm dăng.

“Ngươi có phải là nam nhân bốn-có không?” Tam tỷ đánh giá Nguru Lang, tiểu tử này ăn mặc rách nát như thế, liệu có để Chi Lữ phải khổ không đây.

“Bốn-có gì?” Nguru Lang cười khờ.

“Có xe có nhà có tiền tiết kiệm có việc làm cố định.” Tứ tỷ bổ sung.

Nguru Lang suy nghĩ một chút, cười nói “Có a.”

“Tốt tốt, mau dẫn các tỷ tỷ đi xem nhà ngươi. Còn phải hảo hảo chiếu cố thể tử của ngươi.” Ngũ tỷ không nhịn được giục già Nguru Lang đi mau.

Cứ như vậy, sáu tiên nữ ngọc đơn giản giao Chi Lữ cho Nguru Lang. Còn Chi Lữ thì vẫn còn đang đau đớn vì trải qua một đêm tình cảm mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chức Nữ sinh rồi

Sáu vị tiên nữ tỷ tỷ thấy cảnh thật thì hóa đá trong gió. Lục tỷ khóc không ra nước mắt, run rẩy chỉ vào căn nhà tranh và con bò đang ăn cỏ “Xe bò?... Nhà tranh?”

Nguru Lang dàn xếp cho Chi Lữ xong thấy sáu tỷ tỷ như thể trúng tà, cười rất chất phác “Đúng vậy.”

“Tiền tiết kiệm bao nhiêu?” Ngũ tỷ cắn khăn tay.

Nguru Lang đắc ý gợn ngón trỏ và ngón giữa lên, ý định đã kích các nàng “Khoảng hai lượng.”

“BAKA!” Các nàng bắt đầu nổi điên “Công việc là gì?” Uy, còn sợ chưa đủ đã kích sao? Thanh âm cũng run rẩy.

“Cục giao dịch đất đai quốc gia.” Nguru Lang nhe hàm răng trắng bóc.

Ba nữ nhân thành một cái sân khấu, sáu nữ nhân thành một mớ hỗn loạn “Ít gạt người thôi, người nghĩ chúng ta ngốc chắc. Ta cũng thấy nông cụ của người rồi, nói trắng ra là làm nông dân!” Tứ tỷ thần tiên chỉ chỉ.

“Ha ha ha, bị phát hiện rồi, làm sao bây giờ a.” Nguru Lang sờ sờ gáy, cười rặng rờ.

“Mau, mau mang thất đệ về nhà, nhân lúc nó còn chưa tỉnh, về rồi xóa trí nhớ của nó.” Tam tỷ đề nghị, chúng tỷ muội bắt đầu gấp rút làm. Thế nhưng Nguru Lang huyết một cái, rất tiêu sái hô to “BOBjiang!”

Con bò già không hiểu gì, nhưng cảm giác Nguru Lang gọi mình, liền hóa thân thành người, chậm rãi đi ra.

Chung nữ nhân hét chói tai một tiếng “Quá quyền rũ động nhân, cực phẩm thụ a, không biết so với thất đệ thì ai hơn ai.” Một lát sau nhị tỷ mới phản ứng lại “Không đúng! Hóa ra người đã có rồi, tuyệt đối không thể để người chà đạp thất đệ của chúng ta!”

Nguru Lang là ai? Bỗng nhiên biến hình, tà ác kêu cảm con bò già “Các vị tỷ tỷ bớt giận, đây là quản gia nhà chúng ta. Ta là quý tộc lưu lạc dân gian, bị ca ca hãm hại (hiện tại mới nhớ tới ca ca của người a, chỉ bắt quả là bia đỡ đạn). Hắn vì cứu ta, mà hi sinh ‘tính phúc’ của bản thân —— bắt cần bị người ta thiên mắt.” Linh hồn của con bò già đã bay tới một không gian khác, hai mắt trống rỗng vô thần. Còn trong đầu sáu vị tỷ tỷ là tiếng vọng ‘bị thiên, bị thiên, bị thiên... (tuần hoàn vô hạn)’, cuối cùng khơi dậy ‘mẫu tính’, về mặt lễ hoa đại vũ nói “Yên tâm đi, các tỷ tỷ sẽ tìm cho người một tuyệt thế hảo công, cho người ‘tính phúc’.”

Nguru Lang cho rằng thế là kết thúc, nhưng đại tỷ không quên tính sổ “Cho rằng như vậy là xong? Hừ hừ.”

Nguru Lang là ai? Hóa thân thành phúc hắc công ‘A, người có Trương Lương kế, ta có quá tường thê.’ (giống như ‘Vô quyết dày có móng tay nhọn’) Nguru Lang khoanh hai tay trước ngực, nhướn mày “Các người có thể ghi hình, ta không thể ghi âm?” Đi vào trong, lấy một chén nước, ngồi xuống bên cạnh, cho Chi Lữ đang hôn mê uống nước theo cách nguyên thủy nhất. Sáu vị tỷ tỷ xem tới ngây người: Cảnh này quá đẹp. Nguru Lang ôm chặt Chi Lữ, ghé vào lỗ tai y nói “Nếu như hắn tỉnh lại, biết đó là sáu vị tiên nữ tỷ tỷ làm, hắn sẽ thấy thế nào?”

Các tỷ tỷ tìm như ngừng đập trong một lát: hảo tiểu tử, đúng là phúc hắc công! Bất quá chúng ta cũng tốt bụng, thả cho người một con ngựa.

“Người yêu hắn không?”

“Nói yêu là nói dối, yêu có thể sản sinh ‘tính’, ‘tính’ cũng có thể sản sinh yêu, sao không cho chúng ta thời gian thử xem? Yên tâm, ta sẽ không xằng bậy đâu.”

Xong đời rồi, đã hoàn toàn quỳ gối dưới chân Nguru Lang rồi. Vậy nên khi Chi Lữ tỉnh lại tình cảnh chính là như thế.

Sáu vị tỷ tỷ lần đầu tiên chảy nước mắt, nắm tay Chi Lữ nói “Chi Lữ thân yêu a, ông trời đã tuyển một chàng rể cho đệ, đệ xem chính là Nguru Lang rách nát bên kia a, các tỷ tỷ rất luyến tiếc đệ a, thế nhưng ý trời không thể trái, đệ hảo hảo hưởng thụ đi nha. Tạm biệt, chúng ta sẽ vĩnh viễn ủng hộ đệ!” Không đợi cho Chi Lữ có cơ hội mở miệng, tất cả đã bay đi.

Chi Lữ nhủ đôi mày đẹp “Gì? Phát sinh chuyện gì vậy?” Lúc này, Nguru Lang bụng chao tới “Thân ái, đôi bụng chưa?”

“A, tên trộm này!” Chi Lữ muốn nhảy dựng lên, cúi xé cái tên trước mặt, y nghĩ tới, chính là cái tên súc sinh này làm chuyện ghê tởm kia với mình. Thế nhưng ông trời an bài chính là ông trời an bài, bởi vì Nguru Lang hôm đó quá khỏe, hơn nữa Chi Lữ lại chưa ăn gì, cả người vô lực ngã xuống giường, rên rĩ một phen.

Nguru Lang rất yêu thương, vội vàng đặt cháo xuống, nâng Chi Lữ dậy “Thân ái à, ta biết người thấy ta thì rất kích động, thế nhưng đừng làm thân thể bị thương, người cũng phải suy nghĩ cho ‘tính phúc’ tương lai của người a.” Sau đó sờ sờ trán Chi Lữ “Àn, không sốt là tốt rồi.”

“Hỗn đản! ‘Tính phúc’ cái gì!” Chi Lữ trên mặt một mảng khô nóng.

“A, thân ái, ta sai rồi, không ngờ người lại quan tâm ta như thế, hẳn là ‘tính phúc’ của ta mới đúng.”

“Vô liêm sỉ!” Chi Lữ không chút khách khí vung một quyền. Chi Lữ tốt xấu gì cũng xuất thân tiên gia, một phát vào giữa bụng Nguru Lang, sung sướng lăn ra giường mà cười khiến bụng cũng đau theo.

Nguru Lang bật người đứng lên, khăn trương hỏi “Thân ái, người không sao chứ. Dù thế nào cũng phải suy nghĩ cho hài tử trong bụng a.”

“Hả?” Chi Lữ vĩnh viễn vẫn là kẻ không theo kịp tiết tấu.

Nguru Lang hảo tâm giải thích “Thân ái à, đừng lo lắng, hiện nay xã hội đối với vấn đề yêu đương này cũng không có gì phải xấu hổ nữa. Huống chi ngươi cũng không phải là người. Có điều không cần quá lo lắng, ta sẽ không vứt bỏ ngươi, ta là một người đàn ông a! Sẽ chịu trách nhiệm với ngươi, sẽ cho ngươi ‘tính phúc’! Vậy nên dù hài tử là quái vật, ta cũng sẽ không vứt bỏ các ngươi!” Nguru Lang đồng đặc diễn thuyết khiến Chi Lữ lại vung tay lần nữa “Hỗn đản, lão tử mới là đàn ông! Ta là người, bất quá là người trời mà thôi, biết chưa! Còn nữa ta không muốn sinh tiểu hài tử!” Uy uy, ngươi là không thể sinh mà. Dù là có thể, thì mỗi buổi tối sinh một P a. (này tức là đánh-trung-tiện á =.=)

“Ta sẽ không tiếp nhận ngươi, sẽ không thừa nhận!” Nói mới nhớ năng lực tiếp thu của ngươi thật đúng là rất nhanh.

Nguru Lang cười cười “A, hóa ra là bị phá tân rồi sợ nên muốn chạy a.”

“Gi?”

Nguru Lang trong nháy mắt đã áp đảo Chi Lữ, cười cười. Chi Lữ nổi gân xanh kinh hoàng “Hừ, lão tử phải lấy (cúc) huyết của ngươi rửa nhục, ăn tươi nuốt sống ngươi rồi vứt bỏ ngươi rồi về thiên đình, muốn ngươi ở bên dưới ta không ngừng rên rỉ, kêu gia gia gào nài nài hướng ta cầu xin tha thứ.”

A ha, cá mắc câu, hê hê!

Cứ như vậy, Chi Lữ ngây thơ đem thân đi tặng cho ngươi. Từ đó về sau hai người bắt đầu cuộc sống đầy ‘tính phúc’. Ngươi trong thôn rất nhanh liền biết Nguru Lang có vợ đẹp, hơn nữa còn rất chăm chỉ, tối nào cũng nghe thấy tiếng canh cửi ‘kêu kệt kêu kệt’.

Khoan! Ngươi chắc chắn là tiếng canh cửi? Đầu tiên ngươi phải đánh giá xem là ai nói cho ngươi. Chúng ta phải tới hiện trường xem một chút. A, phi lễ vật thị (đừng xem cái gì trái lễ nghĩa), chúng ta nghe kịch truyền thanh là được rồi.

“Hỗn đản! Không phải đã nói là hôm nay cho ta ở trên sao.”

“Ngươi đang ở trên a.” Giường kịch liệt lay động.

Ngày thứ hai.

“Ma quỷ, không phải đã nói cho ta tiến vào ngươi sao.”

“Đúng vậy, ngươi cũng không phải đang tiến vào sao?” Kêu kệt kêu kệt.

Ngày thứ ba.

“Ngươi...” Còn chưa nói xong đã nghe thấy ‘kêu kệt’ rồi.

Tình huống như vậy tuần hoàn vô hạn, Chi Lữ vẫn chưa từ bỏ ý định, Nguru Lang thì làm không biết mệt.

Nhưng có một vài tình huống bắt đầu lặng lẽ biến hóa, tỷ như vóc người Chi Lữ.

Nguru Lang “Vợ à, vợ béo quá, ôm thật là thoải mái.”

Con bò già “Trăng rằm” tiếp tục ăn cỏ.

Tỷ tỷ: “Ta có quảng cáo tập thể hình đó, thử chút không?”

Người qua đường Giáp “Cẩn thận, Chức Nữ, đừng lắc cái eo thùng phi của ngươi a.”

Chín tháng sau, một vị bác sĩ đẹp trai tự xưng là Hà Lan tới, vừa nhìn thấy liền rất kích động, sau đó vọt tới, ôm lấy đầu con bò già khóc rống “Tiểu Hoàng Hoàng, ta rốt cuộc tìm được ngươi rồi!”

Một trận bò rống phản kích “Yea! Ta thích chính là bò sữa New Zealand.”

“Chính là ta a, có điều ngươi yên tâm, ta đã di dân tới Hà Lan, ngươi cũng vậy. Chúng ta có thể tuy hai mà một rồi.”

“Không đúng, ngươi là bò sữa đực biến thái, ta muốn là bò sữa cái.”

“Đều là người bị thiên, còn muốn cái thứ không thực tế kia để làm chi!”

“Chep chep.” Hai bò nhìn thấy có hai đứa đang xem phim.

“Các ngươi tiếp tục đi, không có việc gì, chúng ta ăn vật không quấy rối các ngươi.” Nguru Lang và Chi Lữ nói rất ăn ý.

“Chúng ta nên đi thôi, nếu như ở đây gây trở ngại động vật nói chuyện yêu đương sẽ bị bò đá chết.” Nguru Lang ôm Chi Lữ về.

“Chờ chút!” Bò sữa đẹp trai nhìn chăm chú vào bụng Chi Lữ nói “Chúc mừng, vợ ngươi được chín tháng rồi, sắp sinh nga. Tiền đặt cọc chính là con bò già nhà ngươi, đỡ đê có thể tìm ta.” Nói xong ôm con bò già đi.

Chi Lữ sau khi nghe xong cuồng loạn triệt để “Không thể nào, ta không chấp nhận, ta chỉ là bị béo lên thôi.” Giãy dụa nghĩ muốn đi vận động giảm béo.

“Thân ái, chúng ta mỗi ngày đều vận-động, nhưng vẫn không gầy đi, sự thực chỉ có thể là vợ đã mang thai rồi.” Ngu Lang tiện tay lấy ra vô số bản DVD-BOX, tả thực, kịch truyền thanh “Sao vợ có thể quên những đêm chúng ta yêu nhau nhiệt tình như lửa.”

“Mấy thứ này rốt cuộc là ở đâu ra a!”

“Ta sẽ hảo hảo giúp ngươi đỡ đẻ!”

“Từ chỗ này! Từ chỗ này? Ta phi thường không tình nguyện a!”

(Em bò sữa cũng là nhân-yêu cơ mà là bác sĩ ạ ‘ _____ ’ -)

***

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: HE trong truyền thuyết

“Yên tâm đi, chim cánh cụt mẹ đẻ trứng, chim cánh cụt cha ấp trứng mà.” Ngu Lang nói nghiêm trang.

Chi Lữ liên tục lui về sau. Ngu Lang cười vồ về lão bà nhà mình đi nghỉ ngơi, Chi Lữ hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra mà phải đi nghỉ ngơi.

Đêm đó ở chuồng bò “Tiểu thư trực ban, thỉnh nói mấy tới tức xá của nữ công dệt vải trên thiên đình.” Con bò già bị bò sữa đực nhà người ta cười mang đi, vậy nên nơi này thành căn cứ bí mật của Ngu Lang.

“Công đắc thiên hạ.” Đại tỷ.

“... Vạn thụ vô cương?”

(Câu đầu nghe quen quen nhưng k nhớ là xuyên tạc từ câu nào, còn câu sau chắc là xuyên tạc từ ‘vạn thụ vô cương’ :)) ‘Công’ được thiên hạ, ‘thụ’ nhiều vô cùng?)

“Tiểu tử có tiến bộ! Có chuyện gì? Các người thế nào rồi?” Nhị tỷ đoạt lấy điện thoại.

“Có một con bò sữa đực nói Chi Lữ được chín tháng rồi.” Ngu Lang rất bình tĩnh.

“A! Hay quá! Rốt cuộc thành công rồi!” Sáu tỷ muội hét chói tai.

“Đây là có chuyện gì?” Xác định là nghi vấn.

“Bí mật của nữ nhân chúng ta, rất lăng mạn nga~” Tam tỷ nói.

“Vấn đề là sinh thế nào đây?” Có chút cao giọng.

“Đừng lo lắng, chuyện nữ nhân có nữ nhân lo. A, Chi Lữ lại không phải là nữ, chỉ là nói trên chức năng sinh hài tử thôi.” Tứ tỷ.

“...”

“Yên tâm đi, chúng ta liên hệ được rồi, sẽ có người chuyên nghiệp tới. Là chuyên gia phương Tây đó nha. Người chỉ cần để nó ngoan ngoãn ngủ là được rồi.” Tam tỷ bổ sung.

“Tu tu tu tu...”

Đúng vậy, ngày đó rốt cuộc cũng tới, Chi Lữ cảm thấy một trận đau bụng không chịu nổi rồi hôn mê bất tỉnh. Kết quả tỉnh lại thấy hai quả trứng đã điều ở bên đầu. Chi Lữ mơ mơ màng màng hỏi “Tiểu hài tử đâu?”

“... Là sinh đôi.” Ánh mắt Ngu Lang phiêu về chỗ hai quả trứng.

Nếu như người cho rằng Chi Lữ sẽ một khóc hai nháo ba thất cổ thì sai hoàn toàn rồi, rất bình tĩnh mà tiếp nhận “Người ấp trứng, người đã nói rồi.” Người chắc chắn là không phải đang trả thù Ngu Lang đó chứ?

“Được.” Nguru Lang sáng khoái đáp ứng. “Ngươi cho bú.” Đây gọi là núi cao còn có núi cao hơn.

“Ta sao có thể có sữa được?!” Chi Lữ vỗ ván giường.

Nguru Lang nhìn chăm chăm Chi Lữ đến mức rợn tóc gáy “Không thử sao biết.” Nguru Lang nhào tới, vén y phục của Chi Lữ lên, giống như mọi khi mút lấy thủ nhũ của Chi Lữ, khiến Chi Lữ một trận run rẩy. “Ta sẽ mút tới khi nào ngươi ra sữa mới thôi.”

“Ngươi nói thật đấy hả? Ngươi không phải là đang nói dối à?!” Chi Lữ sợ hãi.

Nguru Lang đứng thẳng dậy, vén y phục lên, lộ ra nửa người trên khêu gợi “Như vậy ngươi muốn mút của ta?”

“...Ta muốn về nhà...” Chi Lữ khóc không ra nước mắt.

Đó cũng là một vấn đề rất bất đắc dĩ, rõ ràng là động vật có vú, vì sao lại đẻ trứng? Càng ngày càng thoái hóa rồi... Lẽ nào nam nhân sinh con là trái với ý trời? Không, thuần túy là tác giả độc ác mà thôi, hờ hờ hơ.

Chi Lữ không chịu nổi vấn đề này, vì chuyện sữa mà về thiên đình, Nguru Lang gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng. Bản thân không biết bay a, chỉ có thể ở trong chuồng bò khóc xướng “Cánh chim tình yêu của ta, bay đi rồi...” Rốt cuộc gọi hồn của con bò già về, kỳ thực là do chịu không nổi tình cảm mãnh liệt của một con bò khác. (ý, không phải cả 2 em đều thành nhân-yêu rồi sao? :>)

“Ồ đây làm gì, còn không mau đuổi theo?”

“Ngươi nghĩ ta không muốn sao?! Lão tử là Nguru Lang, không phải Điều Lang!” Có liên quan sao? “Trong kịch bản nói, phải lột da của ngươi mới có thể đi.”

“Kịch bản nói thế nào thì là thế đấy chắc, trong kịch bản còn nói Chức Nữ nhẽ ra là nữ đấy!”

“Không phải chi là một tầng biểu bì thôi sao?”

“Ngươi nghĩ lão tử là da rắn chắc, lột đi rồi lại mọc lại?” Con bò già lắc đầu. “Hừ, lão tử biến ra cho ngươi. Thảm bay con bò già.”

“...Không phải là bện từ lông của ngươi đấy chứ?” Nguru Lang chỉ vào một tấm thảm vàng vàng dưới đất.

“Cái này có thể sánh với thảm bay của Aladin đó nha!” Con bò già đưa cọt.

Nguru Lang một cước giẫm bẹp con bò già, ôm hai quả trứng đã điều phi thân rời đi.

“Vợ à, mau trở về!” Nguru Lang gào thét, sau đó mọi người đều đã biết truyện cổ tích Nguru Lang – Chức Nữ rồi đấy.

“Ta không muốn về cho hài tử bú! Sao ngươi lại đuổi theo nhanh như vậy hả?!” Chi Lữ thẹn quá hóa giận.

“Vợ à, sẽ không bắt ngươi cho hài tử bú đâu. Đây là thảm bay cò đỏ sản phẩm trong nước. Nguyên liệu chính là lông bò tươi sáng. Bọn nó đã trải qua cân thể trọng, đo thị lực, kiểm tra trí lực, chọn ra từ ngàn vạn con bò. Không tầm thường không tầm thường.” Nguru Lang ôm trứng đã điều đuổi theo.

Chi Lữ nhìn thế nào cũng không tin, thấy trứng cùng Nguru Lang càng lúc càng bay tới gần, tông vào một hành tinh, ngôi sao đó sau chính là sao Nguru Lang. Chi Lữ sợ trở về đối mặt người nhà nên bay tới một hành tinh khác, sau này thành sao Chức Nữ.

Được, truyện đã hết.

Tác giả bị đánh văng...

Hào... Tiếp tục kể chuyện xưa.

Sáu tỷ muội dùng vệ tinh thấy được toàn bộ quá trình sự việc, lo lắng không ngớt, vội vã gọi điện truy vấn Nguru Lang “Chi Lữ không thích trứng thì coi như xong, quả nhiên dưa hái xanh không ngọt a.”

“Ai nói hả, uy, các ngươi quên là sẽ không để ta đoạn từ tuyệt tôn sao?”

“Được, chúng ta trở lại hỏi một chút.”

“Không cần hỏi nữa, ta nghe đây.” Chi Lữ giật máy.

“A, vợ à, vợ nghe chồng nói đã, trứng này có thể cho vợ dùng bồi bổ thân thể. Quả nhiên quá miễn cưỡng cho vợ rồi.”

“...Thật hả?” Chi Lữ bắt đầu dao động.

“Bây giờ chồng đi nấu cho vợ ăn, vợ mau tới, lạnh thì khó ăn lắm đấy.” Nguru Lang không ngừng cố gắng.

“Ta phải xem toàn bộ quá trình ngươi nấu.” Chi Lữ lần này rất cẩn thận.

“Được, mỹ thực mỗi ngày, version mỹ nam nội trợ.” Ngu Lang rất thẳng thắn “Vợ mau tới đây xem, có rất nhiều người kỳ quái nhìn ta chảy nước miếng.”

Chi Lữ bật người vác đao ra trận “Dám động vào người của lão tử?!”

Sáu tỷ muội lập tức xây cầu Ô Thước trợ oai.

“Vi sao không phải là cầu lớn Nam Kinh Trường Giang?”

“Đệ tính táo lại đi, đây không phải là công trình bằng đậu hũ, chúng ta có mua bảo hiểm rồi. Hiện tại thế giới khủng hoảng kinh tế, thần phương Tây đều khóa thân bỏ chạy, chúng ta cũng thiết thời mà.” Bọn họ cũng không phải vẫn cùng chạy khóa thân sao?

“Vây ăn hải vương kim tôn, uống tiền phục.” Chi Lữ chưa từ bỏ ý định.

(2 cái này hình như đều là thuốc men gì đó ==)

“...” Sáu tỷ muội cười hặc phương tây bay đi. Chi Lữ chỉ có thể chấp nhận lên cầu Ô Thước đi cứu Ngu Lang.

Đến lúc đó vừa nhìn, hoang vu vắng vẻ, chỉ có Ngu Lang và hai quả trứng. Rút đao chém người!

Ngu Lang nhào tới: “Xuống đao lưu tình, ngươi hận ta như thế, hận cả hai quả trứng vô tội?”

Chi Lữ nhớ tới Ngu Lang thường ngày sẵn sóc: Không để mình phải làm việc nông, mỗi lần tình cảm mãnh liệt qua đi thì sẽ lau người giúp mình, xoa bóp, dứt thức ăn, mình muốn làm gì cũng thỏa mãn mình. Lại còn đùa cho mình vui, khiến mình lâm vào tình cảnh như thiếu nữ đang yêu. Chi Lữ gợn đao, dường như nói với chính mình “Thế nhưng, ta sẽ khiến ngươi đoạn tử tuyệt tôn...” Trên mặt rất thống khổ.

Ngu Lang ôm chặt Chi Lữ “Ngốc ạ, đó là ta gạt tỷ tỷ ngươi thôi, xem ngươi bình thường bị các nàng khi dễ quá thảm, ít nhiều gì cũng phải báo thù một chút không phải sao?”

Chi Lữ không nhận được chảy nước mắt: “Thực sự?”

“Thiên chân vạn xác, rốt cuộc muốn ta chứng minh thế nào đây?” Ngu Lang vội vã “Lẽ nào muốn thấy ta đổ máu.” Dứt lời liền như thể muốn đâm đao vào người, lại bị Chi Lữ ngăn cản.

“Để ta phản công!”

“Được.” Trán Ngu Lang áp vào trán Chi Lữ “Ngày này hàng năm?”

Chi Lữ hài lòng hôn Ngu Lang coi như báo đáp, hừ hừ, nếu như ngươi nghĩ như vậy thì sai hoàn toàn, Ngu Lang là ai chứ?

Đây là nguồn gốc của đêm Thất Tịch, thỉnh đừng đánh ta...

Răng rắc một tiếng trứng đá điều nứt ra... Dẫn tới một tiếng thét chói tai. Các ngươi đoán xem là cái gì? Đoán đúng có thưởng nga~

(Có ai thấy đoạn trên khó hiểu không ạ? =)) Thế này nhé, mỗi bạn tông vào một hành tinh, bạn Ngu muốn dụ em Lữ sang bên mình, nên nói là sẽ chiến trứng cho em ăn, rồi lại nói dối là có nhiều đứa đang dòm ngó mình, làm em phải tức tốc vác đao sang giữ-chồng, còn sáu chị gái thì xây cầu Ô Thước cho em sang, xong em kêu sao hẻo quá, đã xây phải xây cầu to chớ... Còn đoạn sau hơi hăm hăm nhưng thôi kệ k quan trọng :>)

***

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Phiên Ngoại 1

Toàn bộ thế giới đều biết Ngu Lang Chức Nữ kết hôn sinh con, hơn nữa có hai căn biệt thự, dẫn đầu giai cấp nông dân thường thường bậc trung, trên con đường nông dân hạnh phúc an khang. Hôm nay hai Đản Đản (đản là trứng á, để Đản Đản nghe yêu yêu :))) phá vỏ chui ra (?) hơn nữa thuận lợi đầy tháng, nên mở tiệc đầy tháng lấy tiền.

Thiên đình vì muốn thu hút khán giả tới xem, tăng lượng khách tới du ngoạn, vậy nên tổ chức Báo bảo tú. Rất rõ ràng, hai Đản Đản nhà Ngu Lang cũng

tham gia cuộc thi này. Cùng ngày, bọn họ ngồi trong bàn đào viên chờ bảo bối nhà mình lên sân khấu. Sáu vị thần tiên tỷ tỷ đặc biệt quan tâm hai quả trứng nhà Nguru Lang.

Đại tỷ cau mày “Có chuyện gì xảy ra?”

Nguru Lang diện vô biểu tình “Không phải đã nói với các ngươi rồi sao?”

Nhị tỷ rụt rè nói “Chắc, chúng ta... thực sự không biết, đây là... ừm... cầu tới Thiên thủ Quan Thế Âm...”

“Hả?” Nguru Lang mắt như đao “Đôi ta đều là hảo thanh niên thẳng nam, rõ ràng bị các ngươi gây hại bẽ cong, giờ lại cho chúng ta loại này?” Nguru Lang chỉ hai Đản Đản trong tay vợ.

Hai tiểu tử kia mắt to lóc sáng, mặt béo mồm mỉm, cười ê a.

“Hảo khả ái nga~” Tam tỷ nhào tới, Chi Lữ nhanh hơn một bước bẻ trở lại, diện vô biểu tình nói “Muốn sờ phải trả tiền.”

“Các ngươi cũng nuốt cả sao Nguru Lang Chức Nữ rồi, năm xưa phòng ờ do nhà xưởng phân phối cũng không được như thế.” Tứ tỷ tức giận.

“Đừng có đánh trống lảng, nói vào việc chính đi.” Nguru Lang nhắc nhở, vuốt bụng Chi Lữ “Hắn lúc trước sinh mất ba ngày a, thiếu chút nữa khó sinh a.”
Giơ lên ba ngón tay lắc lắc trước mặt sáu tỷ tỷ “Kết quả chỉ sinh có hai quả trứng?”

“Ài, cũng đã ấp được ra rồi, xem, lại còn khả ái như thế, rất giống hai người các ngươi a, ha ha ha.” Ngũ tỷ ngoáy ngoáy cái lỗ tai, có chút không nhìn được.

“Quốc gia khỏi xưởng việc trẻ con được sinh tốt nuôi tốt, kết hôn muộn sinh muộn, các ngươi thì vô sinh.” Chi Lữ nghiêng răng nghiêng lợi.

“Uy, tiểu đệ, không nên công kích người thân nha. Chất lượng đảm bảo, Bảo bảo tú ngày hôm nay các ngươi nhất định đoạt giải nhất.” Lục tỷ gấp phiếu.

“Không được nuốt lời.” Nguru Lang sáng mắt “Là ngươi nói đấy, hai bảo bảo nhất định phải đoạt giải nhất! Bằng không...” híp mắt một cái, cười âm hiểm mang gia quyến rồi đi.

Sáu vị tiên nữ tỷ tỷ không ngừng hít sâu, trong lòng chỉ trích: Ai nha, thoát nhìn là một nông phu trung thực sao lại là một phúc hắc công nhi. Có điều rất tốt, mau ghi lại, tức chết Hằng Nga, cho nàng ta thêm chết.

Thái Bạch Kim Tinh hòa ái dễ gần đang làm đăng ký “Kim Tra, Mộc Tra, Na Tra, ba huynh đệ các ngươi không biết đã tham gia mấy trăm năm rồi, sao vẫn còn tiếp. Nhớ kỹ, là bảo bảo, không phải thiếu niên, cũng không phải lão niên. Mau đi đi.”

Sáu vị thần tiên tỷ tỷ hai mắt tỏa sáng “Tình huynh đệ thật đáng yêu a.” (Nước bọt chảy ra)

“Ta tưởng là Kim Tra, Ngân Tra, Đồng Tra chứ.” Nguru Lang đột nhiên xuất hiện, dọa sáu nàng nhảy dựng.

“Sao ngươi lại đột nhiên xuất hiện.”

“Ta xuất hiện rất hợp cảnh mà.”

“Xin hỏi bảo bảo của ngươi tên gọi là gì.” Thái Bạch Kim Tinh tiến lên hỏi. Sáu vị tỷ tỷ lúc này mới nhận ra: Các nàng chưa biết tên của bảo bảo! Vênh tai tí mỉ nghe.

“...” Gì cơ? Nguru Lang nói gì vậy.

“Nga, tên rất hay a, ta nhớ rồi.” Thái Bạch Kim Tinh cười ghi lại. Uy, lão đầu, làm người già thì không thể chuyên nghiệp quá, ngươi phải nghe nhặng chút, phải nói một tiếng thể mỹ “Gió lớn quá, ta không nghe rõ a.” Vậy nên, tên của bảo bảo đối với sáu tỷ muội mà nói vẫn là một bí ẩn, đối với người xem mà nói tướng mạo của chúng nó, lại càng bí ẩn. Tác giả muốn gây hứng thú mà thôi, không cần ngạc nhiên.

Phóng mắt nhìn lại, tiểu thiên sứ nước ngoài chiếm đại đa số. Điều nhân toàn thân trắng bóng (vì thiên sứ có cánh a). Đó không phải là chủng người, mà là chân dung tả thực trong lòng Chi Lữ: Nghĩ tới năm xưa sinh hạ hai quả trứng khổ cực biết bao a, vậy mà lại bị thiên đường phương tây cười nhạo, nói hắn là hỗn loại. Hừ, lão tử không có loại huyết thống này, ngươi cho ta là Hàn Quốc chắc, cái gì cũng nói là Hàn Quốc! Chi Lữ nói với hai tiểu hài tử “Nhất định phải thắng a, vì cha Nguru Lang và cha Chi Lữ nha!”

Bảo bảo nói “Nguru... cha, lang... cha.” Chắc, sớm biết vậy sẽ không ở nông thôn, muốn dạy bảo bảo nên đưa vào trong thành, đẩy thẳng rồi vẫn chỉ biết nói mấy chữ biến thái, không biết giống ai. Khẳng định là con bò già dạy hư (oan uổng a, con bò già đi Hà Lan rồi), hay là con sói xám ở gần đó dạy. Sói xám và cừu vui vẻ thoát nhìn có chút vấn đề nga. (Đây là phim hoạt hình chiếu trên kênh BIBI đó ==)

(=)) Đoạn trên 2 Đản Đản nói ‘lang’ là ‘sói’ chứ không phải là ‘lang’ trong ‘lang quân’)

Vòng thứ nhất là bảo bảo thi bò, buồn chán quá a, chuyện đến đó kết thúc... Không thể nào!

Quy tắc thi đấu chính là bảo bảo nhà ai thi bò tới chỗ mẹ, đương nhiên thiên sứ không được phép sử dụng cánh hay pháp thuật. Cái từ ‘mẹ’ này rất là vì

điệu, giống như cừu Dolly, không biết nên gọi ai là mẹ. Chi Lữ phi thường ghét bị gọi là mẹ, mà thiên sứ phương Tây, bọn họ xuất thân cũng kì diệu, có bao nhiêu loại ghi chép, vậy nên không biết mẹ là ai. Mà nay các mẹ lên sân khấu gồm có: Chi Lữ và một vài đại thiên sứ (coi như là thay cho mẹ ý mà)

Thái Bạch Kim Tinh thối còi một cái, thi đấu chính thức bắt đầu, liên tiếp các tiếng ‘cố lên’, khẩu âm gì cũng có. Các bảo bảo đều rất nỗ lực bò về phía trước, ngoại trừ hai vị đặc biệt, không sai, chính là hai Đản Đản nhà Nguru Lang, bọn chúng như thể trứng chần nước sôi nằm thẳng trên mặt đất, không biết là ngủ hay làm gì. Mọi người trên thiên đình đều kêu gào “Có làm hay không a, ta đã cược cho bảo bảo rồi đấy! Lỗ vốn a!”, “Sớm biết vậy để Kim Tra, Mộc Tra, Na Tra nhà ta lên sân khấu.” Thập Thập Lý Thiên Vương hóa ra ông là người đứng sau giật dây a, thật đúng là chưa từ bỏ ý định.

Nguru Lang nóng nảy, kéo cổ áo đại tỷ “”@#¥%... &*! Người đã nói chúng ta sẽ thắng cơ mà!” Đại tỷ rất sợ đó a.

Nhị tỷ thần nhiên nói “Nói đi cũng phải nói lại, là mị lực của mẹ không lớn a.”

Tam tỷ bồi thêm một câu “Chi Lữ nga, năng lực người mẹ bình thường của đệ chạy đi đâu rồi?”

Hừ, Chi Lữ nghĩ thầm, lão tử bình thường cũng không thêm cái gì năng lực người mẹ!

Tứ tỷ: “Thời khắc mấu chốt thể hiện rõ vấn đề, không phải là bình thường đệ hay ngược đãi nhi đồng đấy chứ.”

Ngũ Tỷ nhân tình sáng lên “Nếu không, để chúng ta nuôi cho?”

Chi Lữ thật muốn cùng các nàng đoạn tuyệt quan hệ, đến nhi đồng cũng không buông tha a.

Lục tỷ đột nhiên nhắc y phục Chi Lữ lên hô to “Bảo bảo a, mẹ muốn cho các con bú a, mau bò tới đây a.”

Trước ngực như hoa tuyết của Chi Lữ bỗng trở thành phong cảnh rực rỡ mỹ lệ, bất luận nam nữ già trẻ, trong nước hay ngoài nước, sinh vật loại gì cũng mất nhìn long lanh. Vậy nên cũng bao gồm cả bảo bảo, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, tiếng chuông đình đang đình đang đình đang (lặp lại N lần cho mọi người kinh ngạc), nhào vào lòng Chi Lữ, chăm chú cắn lấy địa phương tha thiết ước mơ kia (?) Chi nghe Nguru Lang hóa thân thành sinh vật bất minh, một tay vuốt ve “Cút, đây là của ta!” Đóng gói Chi Lữ xong, bỏ bảo bảo lại, cấp tốc chạy đi, lưu lại một đám người chẳng hiểu mô tê gì sát.

“Người thắng là...” Uy uy, Thái Bạch Kim Tinh tại sao đến tình huống này cũng không chịu tiết lộ tên bảo bảo a, sáu vị tiên nữ tỷ tỷ phi thường phiền muộn. Còn tất cả mọi người đều vui vẻ chúc mừng “Chúc mừng a chúc mừng...” Sáu vị tiên nữ tỷ tỷ quả thực không thể tin nổi, hiện tại mọi người biết bảo bảo tên là gì, đến thiên sứ phương Tây cũng biết, vì sao các nàng không biết? Hơn nữa cái kiểu phát âm kia, không phải tất cả mọi người đang liên hợp lại khi dễ các nàng đấy chứ?!

“Tiền thưởng là một trăm vạn.” Thái Bạch Kim Tinh nói.

Đột nhiên truyền đến tiếng nói bên ngoài thiên đình “Hãy đem tiền gửi tới sao Nguru Lang.”

Mọi người đầy mò hỏi, xin hỏi diễn viên đi đâu, bảo bảo phải làm sao bây giờ?

***

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Phiên Ngoại 2

Đại tỷ: “Nguru Lang kia cũng hơi quá đáng! Sao có thể không cho bảo bảo ăn hả?”

Nguru Lang: “Vợ ta không phải nữ, sao có thể cho ăn?”

Nhị tỷ: “Ai nói không thể cho ăn? Có biết thứ hay ho đó để làm gì không? Hegel đã nói ‘Cái gì tồn tại thì hợp lý’.”

Chi Lữ lạnh mặt “Chứng cứ đâu.”

Tam tỷ lấy ra một bài viết được cắt kỹ “Hãy xem trên màn hình lớn.”

Phu phụ cùng tuyệt vọng đọc mấy chữ trên màn hình “Sinh viên khoa học ‘tính’ nghiên cứu vấn đề ‘tính’, của nam nhân thì là để làm gì.” Đoạn sau hoàn toàn không đọc, có tứ tỷ đọc hộ:

“Mối gần đây,

Ách, cái này, rất khó nói, đại khái là một loại trang sức: 2123 (5%)

Chuẩn bị giải phẫu chuyển đổi giới tính: 1084 (2%)

Để phân chia thành trẻ em tích cực và tiêu cực: 4825(11%)

Khi mẹ không ở đó thì dễ hài tử, khi hài tử không ở đó thì dễ mẹ: 2294 (8%)

Đồ chơi của nữ nhân, cho người vợ nắm để chọc cười: 3648(8%)

Kết quả tiến hóa không hoàn toàn, chờ ngày nào đó thành thần nhưng phòng chừng sẽ không có: 1272(3%)

Nếu không có, sẽ rất kỳ quái: 3712(9%)

Thứ còn sót lại trong thời gian dài nam nhân thoái hóa, tính chất giống như xương cụt: 1749(4%)

Để tăng sức mê hoặc của cơ ngực: 3421(8%) cũng để tăng thêm độ hưng phấn cho cơ thể: 2986(7%)

Là vì sinh tồn, ví dụ như năm sau giống loài gọi là ‘nam nhân’ cũng bị ném vào đồng rác của lịch sử thì có thể hô lớn một tiếng: Khoan đã! Ta có thể cho hài tử bú!: 2106(5%)

Ta cũng không biết là dùng để làm cái khi gì: 1256(3%)

Vô dụng, phẫu thuật lấy ra đi: 365(0%) thể giới tà ác này...: 1551(3%)

Đâu chỉ là tà ác, còn vẫn đục, làm cho hít thở không thông...: 1132(2%)

Bị sét đánh chết rồi...: 3082(7%)

Ý kiến khác...: 192(0%)

Chỉ đi ngang qua...: 923(2%)

GAY, OOX thì chuẩn bị (chỗ này ghi ý kiến của người xem)...:1305(3%)

Được, còn đây là đường ống dẫn nước tương...: 488(10%)

“Lừa đảo hả, các tỷ tỷ?” Nguru Lang hỏi.

“Đương nhiên không phải, vẫn còn đang tiến hành vote. Chúng ta lúc nào cũng chú ý.” Ngũ tỷ nói.

“Đương nhiên, cũng có một bản ghi chép khác, các người muốn xem không? Là giới đam mỹ nga.” Lục tỷ cười như kẻ trộm nói “Số liệu sẽ càng phù hợp với các người hơn.”

Gia đình Nguru Lang đã đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Chức Nữ Bị hãm Hại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.